

KLUBBHÅNDBOK

Norsk Schnauzer Bouvier klubb

1	Forord	2
2	Klubben	3
2.1	Historie	3
2.2	Klubbens lover	3
2.3	Tillitsvalgte	3
2.4	Strategidokument	3
2.5	Organisasjon	3
2.6	Avls- og sunnhetsutvalg	5
2.7	Økonomi	6
3	Våre rasers historie	7
3.1	Riesenschnauzer	7
3.2	Schnauzer	8
3.3	Dvergschnauzer	9
3.4	Bouvier des Flandres	10
4	Samarbeidspartnere	10
4.1	Norsk kennel klub (NKK)	10
4.2	International Schnauzer Pinscher Union (ISPU)	12
4.3	Raseklubbenes fellesallianse – RFA	12
5	Hederstegn	12
6	Årskonkurranser	13

1 Forord

Hensikten med klubbhåndboken er å gi svar på de viktigste spørsmålene om klubben og samle all relevant informasjon på ett sted. Videre skal den være et hjelpemiddel for tillitsvalgte og sikre kontinuitet i det som er fastsatt gjennom strategi, klubbens lov, instruksjer og planverk. Dette vil gjøre hverdagen til styret, rasekomiteer, medlemmer og andre frivillige, tydeligere og enklere. Håndboken skal benyttes til å forstå og kommunisere hva som er viktig i vår klubb, hvem vi er og hvilke målgrupper vi er til for.

Klubbhåndboken er "levende" og den er ikke uttømmende. Det er derfor viktig at dere som bruker håndboken gir tilbakemelding til styret om dere finner mangler og feil. For Norsk Schnauzer Bouvier klubb er det et mål at håndboken er inngangsporten til å finne den informasjonen du leter etter.

Noe av informasjonen dere finner har vært tilgjengelig tidligere, men det viktigste er at den nå er samlet og i større grad systematisert. Det jobbes kontinuerlig med å oppdatere gjeldende dokumentasjon.

Klubbinformasjon

Klubbnavn: Norsk Schnauzer Bouvier klubb (NSBK)

Stiftet: 1946

Postadresse:

E-postadresse: styret@nsbk.no

Internettadresse: <https://nsbk.no>

[/Facebook](#)

Organisasjonsnummer: 897092662

Bankforbindelse:

Bankkonto: 1602.54.11920

Medlem av: ISPU

Tilknyttet: NKK

2 Klubben

2.1 Historie

Norsk Schnauzer Klubb ble stiftet i 1946, og var da spesialklubb for Schnauzere, samt Bouvier des Flandres. I 1979 ble Dvergpinscher- og Mellompinscherklubbene en del av klubben, og navnet ble endret til Norsk Schnauzer Pinscher Klubb. Heretter referert til som NSPBK.

På generalforsamlingen noen år senere foreslo Ulf Bråthen at Bouvier også burde være med i klubbens navn. Dette ble da rettet til Norsk Schnauzer Pinscher Bouvier Klubb

Pinscherfolket ønsket i 2001 og danne en egen klubb (Norsk Pinscher Klubb).

Vår klubbs nye navn ble fra 01.01.2002 Norsk Schnauzer Bouvier Klubb, heretter referert til som NSBK.

Klubben har i dag ansvar for hele 10 forskjellige raser. Schnauzervariantene har tre rasenummer i FCI, men registreres i hver sin farge.

NSBK har nær. 1000 medlemmer og disse får tilbud om aktiviteter fra grupper og kontakter landet rundt.

Avdelingene arrangerer utstillinger og konkurranser innenfor alle grener av hundesport, samt trening og kurs.

NSBK har et avls- og sunnhetsutvalg (ASU) med representanter for hver av rasene, som bidrar med råd og hjelp til klubbens medlemmer og oppdrettere. [Retningslinjer ASU](#)

NSBK er medlem av ISPU (International Schnauzer Pinscher Union) som er en organisasjon som fremmer rasenes interesser i samarbeid med FCI.

2.2 Klubbens lover

Klubbens lover samsvarer med de obligatoriske krav i NKKs til enhver tid gjeldene lov mal for medlemsklubber. Lovene kan i sin helhet leses her:

[Klubbens lover](#)

2.3 Tillitsvalgte

Styret er ansvarlig for driften av klubben mellom årsmøtene. Det forholder seg til vedtatt budsjett, handlingsplan/strategiplan og vedtak. Videre har styret ansvar for at NSBK drives i henhold til NSBKs lover.

Styrets arbeidsinstruks/retningslinjer og andre sentrale dokumenter, finner du her: [Dokumenter](#)

2.4 Strategidokument

Klubben har et eget strategidokument som dekker en periode på tre år.

Dokumentet legger føringer for hva klubben skal fokusere på og prioriter i perioden.

Strategidokument finner du på denne linken: [Strategidokument](#)

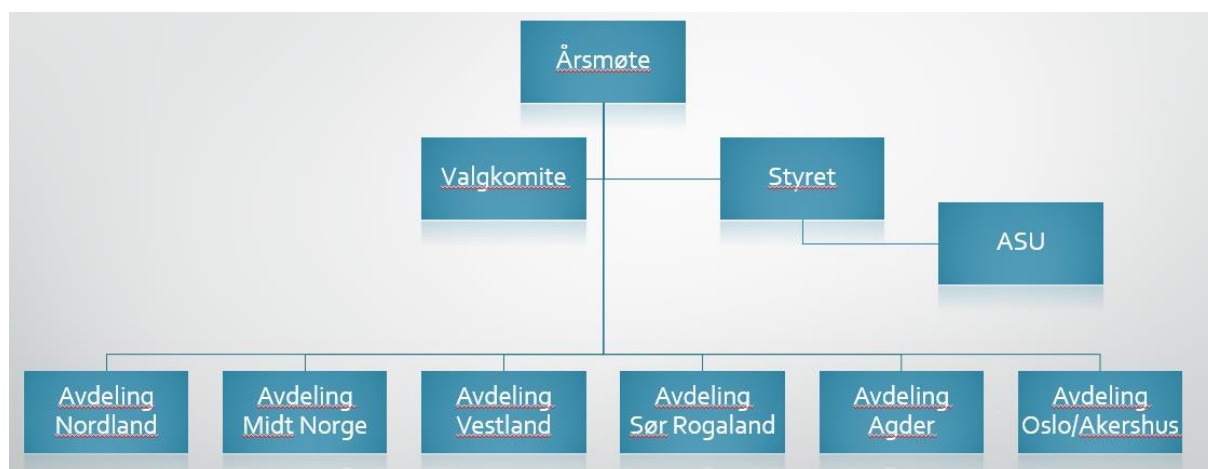
2.5 Organisasjon

NSBK er organisert iht. klubbens lover. Årsmøte er klubbens øverste organ med styret som det utøvende ledd. Årsmøte avholdes hvert år innen utgangen av april.

Valgkomiteen er direkte underlagt årsmøte, og er ansvarlig for å fremme kandidater til alle verv som skal besettes.

Klubben har et antall avdelinger som er geografisk bestemt.

I tillegg til avdelingene, vist nedenfor, har noen regioner kontaktpersoner istedenfor organiserte avdelinger. Kontakt informasjon til avdelinger og avdelingsløse områder, finner du på hjemmesiden: [Kontakt informasjon](#)

I tillegg til disse avdelingene har andre regioner kontaktpersoner istedenfor organiserte avdelinger.

Kontakt informasjon til avdelinger og avdelingsløse områder, finner du på hjemmesiden: [Kontakt informasjon](#)

2.6 Avls- og sunnhetsutvalg

Avls- og sunnhetsutvalget (ASU) erstatter det tidligere avlsrådet og rasekomiteene. Komiteen oppnevnes av styret.

Retningslinjer ASU

2.7 Økonomi

Klubben ønsker i alle sammenhenger å bli identifisert som ryddig, oversiktlig og nøyaktig i all sin håndtering av økonomiske forhold. På årsmøte i 2019 ble det fremlagte regelverket for økonomistyring vedtatt.

2.7.1 Overordnet retningslinjer

Alle tillitsvalgte i klubbens styre og arbeidsutvalg (AU) i de respektive avdelingene plikter å følge de retningslinjer som beskrives i dette dokumentet. Dette for å sikre en trygg og god håndtering av alle forhold der penger er involvert. Klubben ønsker i alle sammenhenger å bli identifisert som ryddig, oversiktlig og nøyaktig i all sin håndtering av økonomiske forhold.

Regnskap og budsjett skal følge kalenderåret, regnskapet avsluttes 31.12. hvert år.

De organisasjonsledd som har eiendeler av såkalt varig verdi skal hvert år legge ved en inventarliste samme med regnskapet. Det anbefales at regnskap og budsjett føres på et godkjent regnskapsprogram.

2.7.2 Økonomiske prinsipper

Driftsbudsjettet skal vise all aktivitet gjennom hvert budsjettår. Resultatmålet er at det for hvert år skal leveres et årsregnskap som minst er i balanse, helst med et overskudd.

2.7.3 Budsjett

Driftsbudsjettet skal lages på kontonivå slik at det lett kan sammenlignes med resultatregnskapet.

I den grad en kjenner til når på året en inntekstpost eller kostnad forfaller, skal budsjettet periodisere i det minste per kvartal.

Klubben skal på årsmøte i april hvert år legge fram revidert budsjett for inneværende år, nytt budsjett for påfølgende år og året deretter.

2.7.4 Regnskap

Regnskapet skal føres etter kontantprinsippet, og alle inntekter og kostnader føres i den perioden det tilhører. Alle årsregnskapene skal godkjennes av årsmøtet. Årsregnskapet består av resultatrapport og et balanseoppsett (balanseoppsett betyr at sum eiendeler, og sum gjeld og egenkapital skal være like). Inventar/eiendeler regnskapsførers ikke i balanseoppsettet. Signert revisjonsrapport skal følge med.

Avdelingene skal sende følgende økonomiske dokumenter til klubben (NSBK) senest fire uker før NSBKs årsmøte, hvert år: - Godkjent av avdelingens årsmøte og signert som angitt nedenfor:

- Årsregnskap for siste år, bestående av resultatrapport og balanseoppsett
Digitalt signert av AUs medlemmer, eller med kulepenn på dokumentet.
- Revisjonsrapport for det fremlagte regnskap,
Signert av valgt revisor
- Budsjett for inneværende år og utkast til budsjett påfølgende år.
Digitalt signert av Aus medlemmer, eller med kulepenn på dokumentet.
- Oversikt over inventar/eiendeler (for de som har det)

2.7.5 Økonomistyring

- Kasserer i NSBK skal avlegge regnskapsrapport sammenstilt med budsjett til styret for hvert kvartal.
- Kasserer i de respektive AU plikter å legge fram halvårsregnskap for sitt AU.
- **Hovedklubbens** regnskap føres digitalt i regnskapsprogrammet VISMA eller tilsvarende program. Alle bilag kobles opp mot gjeldende utbetaling og er dermed lagret i regnskapsprogrammet. Revisor gis revisortilgang til digitalt regnskap for revisjon.
- **For avdelingene:** Alle bilag skal nummereres fortløpende, og signeres av kasserer og leder og oppbevares i egen perm dersom regnskapet ikke føres digitalt hvor bilag kan kobles til de respektive utbetalinger.
- Årsregnskapet for klubben (NSBK) og geografiske avdelinger skal signeres av alle i styret/AU (ikke varemlemmer). Digitalt signert, eller med kulepenn på dokumentet.
- Årsregnskapet skal revideres og signeres av en valgt revisor. Signert revisjonsrapport skal forelegges årsmøtet.
- Det skal i minst mulig grad opereres med kontantkasse. Unntaksvis er ved arrangement hvor det som kjent ikke kan nektes å motta kontant betaling. De grupper som ønsker å benytte Vipps kan gjøre det. Det bestilles gjennom klubbens nettbankadministrator. (Kasserer)
- I de tilfeller hvor noen av gruppene inngår lokale sponsorkontrakter skal disse forelegges klubbens styre for godkjenning før de signeres.
- Reiser i klubbens regi godtgjøres etter innsendte bilag som dokumenterer reiseutgiftene/statens reiseregulativ. Reiseregninger skal gjøres opp senest 2 måneder etter gjennomført reise. Det utbetales ikke forskudd til reiser. Men klubb/avdeling kan kjøpe flybilletter til dommere/instruktører der det er aktuelt.

3 Våre rasers historie

3.1 Riesenschnauzer

Riesenschnauzer er den største av rasevariantene i klubben med tysk opprinnelse. Opprinnelsen er likevel noe mer uklar, men man antar at den i utgangspunktet var en kvegdrivende hund og ikke en rottefanger som de andre variantene.

De første beskrivelsene av denne store varianten av schnauzeren kan spores så langt tilbake som i 1832, fra kveg – og grisefarmer i det Bayerske høylandet i Tyskland og man mener at det var bøndene og kveghandlere her, som skapte opphavet til rasen. Gjetere trengte, før jernbanen for alvor tok over, en hund som kunne jobbe selvstendig og vokte dyr og gård. Riesenschnauzeren fungerte også utmerket som rottejeger og ble mye brukt som vakthund for slakterier og bryggerier. Kynologer og forskere har ment at riesenschnauzeren er et resultat av krysninger mellom den opprinnelige schnauzeren (standard schnauzer / mellomschnauzer), lokale buskapsdrivende hunder, men også andre raser kan ha inngått. Mest sannsynlig har sort Grand danois vært en av rasene som har vært brukt. Man regner med at det ble mer systematikk i avlsarbeidet på slutten av 1800-tallet i området Württemberg i Tyskland, der hundene som sagt ble brukt som stall- og gårdshunder. Under begge verdenskrigene ble rasen brukt som tjenestehund av politi og militæret. Etter første verdenskrig var rasen i dårlig forfatning og det var få eksemplarer igjen. Etter det man kjenner til, tok C. Claminus som eide kennelen Kinzigtal, på seg ansvaret og avlet frem en ny livskraftig stamme av hunder, basert på de beste eksemplarer man hadde tilgjengelig. Det man ville oppnå gjennom å avle fram riesenschnauzeren, var en stor, respektgivende og robust hund, med smidighet, fart og et hårlag som gjorde at den kunne være ute i all slags vær, beskyttet mot kulde, regn og varme. Dens oppgaver var i første rekke å følge sin husbonde i det daglige arbeidet, vokte gård og eiendom og

også drive tyngre buskap, blant annet til slakteriene. Riesenschnauzeren var en vakthund eller gårdshund hvor man ikke ønsket for mye jaktinstinkt, fordi den skulle holde seg på gården.

Rasen ble på begynnelsen av 1900 tallet populær i Tyskland som utstillings og vakthund. Fra 1908 ble Riesenschnauzeren godkjent som egen rase med stambok først under navnet Munchenschnauzeren. Storvokst, strihåret, robust og tålig brukshund med et utseende som en forstørret Mellomschnauzer. Rasen ble første gang vist på en utstilling i 1909 i Tyskland, da under navnet Münchenschnauzer. Den ble anerkjent som egen rase i 1923 og det ble da angitt at riesen skal være «en mest mulig nøyaktig og vesentlig forstørret kopi av mellomschnauzeren». De tidligste oppdretterne la vekt på rasens bruksegenskaper og søkte og ta vare på de opprinnelige karaktertrekkene med hensyn til mot og vilje, sammen med kjapphet og utholdenhet.

Rasen fikk offisiell anerkjennelse som bruks- og tjenestehund i 1925 og i Sveits i 1931. I 1938 fantes det 700 skyttsutdannede Riesenschnauzere og 129 under utdanning. Ved riksturneringen i Berlin i 1936, vant en svart riesen, Peter von Grünheide, 4 gullmedaljer og la den samlede brukshundelite bak seg. Også med hensyn til eksteriør var rasen på dette tidspunkt i stadig framgang.

Riesenschnauzer finnes i dag som tre varianter som registreres hver for seg, sort, salt/pepper og sort/sølv. Utover fargen på pelsen er rasene generelt sett like både av utseende, gemytt og egenskaper. Det ble i 2018 åpnet for å krysse fargene.

Riesenschnauzeren kom til Norge på 1930 tallet. Det første salt /pepper valpekullet ble registrert i Norge i 1987

3.2 Schnauzer

Schnauzeren, tidligere Mellomschnauzer, har tysk opprinnelse og er mer eller mindre stamfar til de øvrige schnauzervariantene. Rasen ble godkjent som egen rase i Tyskland omkring 1850. I 1880 kom den første rasestandarden.

Schnauzernes forgjengere finner man avbildet på kobberstikk og malerier allerede på 1400- tallet av samtidens kunstnere, der storheter som Albrecht Dürer og Rembrandt har malt bilder hvor "schnauzerlignende" hunder inngår. Schnauzeren (det tyske ordet schnauz = snute, et av de mest markante trekk ved hundene) har trolig sin bakgrunn som gårds- og stallhunder for de syd-tyske bønder i områdene rundt Bayern, på grensen til Østerrike, og nevnes første gang i litteraturen i 1842. I starten var også hundene betegnet som "Ruhåret Rattler Pinscher", noe som tydelig gjenspeiler rasens nære slektskap til pinscheren, der rasestandarden er og alltid har vært, svært lik schnauzerens, sett bort i fra pels og farge. Arbeidsoppgavene besto i vakthold og skadedyrbekjempelse i og rundt gården/stallen. Hundene var vaksomme uten å være gneldrete, og trofaste følgesvenner for de reisende. Robust, uredd, våken, energisk og utholdende, med høyt utviklet sanseapparat var typiske egenskaper for hundene. Både ører og hale var av praktiske årsaker kupert. I Norge har ørekupering ikke vært praktisert, og halekuperingsforbudet kom i 1988. Da Pinscher Schnauzer Klub (PSK) ble dannet i 1895, ble avlsarbeidet underlagt kontrollerte former. En av initiativtakerne til dannelsen av PSK, Josef Bertha, gjorde et pionérarbeide med kartleggingen og reinavlingen av fargen salt/pepper. Max Hartensteins sorte hunder var også med i den første registreringsrunden til PSK, men ting skjøt ikke riktig fart for de sorte schnauzerne før på 1920-30 tallet, med hunder fra kenneler som Ahorthal, Hagenstein og Müldenthal. Salt/pepper fargede hunder og reinfargede sorte hunder ble opprinnelig aldri blandet med hverandre. Det ble i Norge åpnet for blanding av fargene i 2018.

Schnauzer (Schnauz = skjegg, er et av de mest markante trekk ved hunden) Rasen har sin bakgrunn som gårds, stallhund og rottehund for syd-tyske bønder i områdene rundt Bayern og på grensa til Østerrike. Hundene tilhørte den lavere middelklassen. De ble brukt til å gjete sau, drive storfe og holde skadedyr borte. De fikk bo med menneskene, men ellers klare seg selv. Bare de mest livskraftige individene overlevde. Hundene ble hardføre og robuste, selvstendige og uavhengige, men

likevel samarbeidsvillige med mennesker. Til tross for to pelstyper, korthår og strihår, ble begge kalt for pinscher. Pinscheren ble en slags nasjonalhund i traktene rundt Baden Wurtsenburg. Så Pinscher og Schnauzer var i begynnelsen en og samme hund. Rasenavnet Schnauzer oppstod senere. Uttrykket hadde tidligere lokal tilknytning for hunder med strihåret pels. På utstillingen i Hannover på slutten av 1800-tallet ble hundene utstilt med navnet strihåret pinscher. Vinneren ble en hannhund med navnet Schnauzer.

3.3 Dvergschnauzer

Dvergschnauzeren har vært regnet som egen rase fra ca 1900 – tidligere var de små schnauzerne kjent under navnet ruhåret pinscher eller rottepinscher- og de var også utmerkede rottefangere. Utover 1900 tallet jobbet tyskerne målrettet og bevisst for å befeste og standardisere denne hendige lille schnauzeren. Målet var å få en liten hund som skulle likne mest mulig på en miniatyrgave av mellomschnauzer, samtidig som man ønsket å unngå at hunden fikk for sterk dverg-hund preg. Dvergschnauzerens opprinnelsesland er Tyskland. Rundt Frankfurt am Main fantes i begynnelsen av det 19-århundre, en «schnauzerdverghund», nevnt som ruhåret dvergpinscher. Det var en blanding av schnauzer og pinscher. Man krysset så med små mellomschnauzer, dvergpinscher og affenpinscher. Det ryktes også at man krysset med foxterrier, men dette vet man ikke sikkert. I de første årene som rasen omtales, fantes flere farger: gråmelerte, sorte, gulbrune, viltfargede, «black and tan» og flere. Først i 1923, ble de omtalt som dvergschnauzere. I fra 1956, heter det i rasestandarden at fargen på dvergschnauzeren skal være sort eller salt/pepper. Sort/sølv og hvite, vistes på utstillinger på kontinentet først på 1970-tallet. Sort/sølv får sitt store gjennombrudd på dette årtiet. Fargen Sort/sølv kommer fra salt/pepper med spesielle fargeanlegg. FCI godkjenner fargen sort/sølv i 1977. Dvergschnauzerens popularitet øker på 90-tallet. På slutten av 1990-tallet importeres hvit dvergschnauzer til Norden. Den hvite har eksistert i Tyskland siden ca. 1970. Det ble i 2018 åpnet for å krysse fargene, med noen anbefalinger og retningslinjer. Rasen var i starten populær som vakthund og rottefanger på gårdene. For at hunden ikke skulle bli bitt av rottene, ble ører og hale kupert. Den fikk «schnauz» (mustarch) og bryn for øynene som beskyttelse. Dvergschnauzeren kan også holde sitt bytte med forbena. Noe vi ser i lek med ball og liknende i dag. I 1949 innførtes forbud mot ørekupering og i 1989 ble det halekuperingsforbud. Rasen regnes i dag mest som familie og selskapshund. Den egner seg godt for aktiviteter som agility, rallylydighet, lydighet, søk og spor, m. m., for eiere som er interessert i å arbeide med den. Den trives godt med vanlig familieliv og elsker å være med på tur og alt som skjer. Den er en stor hund i lite format.

3.4 Bouvier des Flandres

Bouvier des Flandres har sin opprinnelse fra Flandern, grenseområdet mellom Belgia og Frankrike. Her var Bouvieren bondens arbeidshund. Ordet Bouvier kan oversettes fra fransk og betyr storfedriver. Den var en hardtarbeidende gårdshund med et barskt og rustikt utseende, pelsen var værbestandig, tett og stri. Bouvierens oppgaver som gårdshund beskrives i historien som meget krevende, og hovedoppgaven var, som navnet tilsier, å fungere som gjeterhund for storfe. Bøndene ønsket robuste hunder som kunne samle, drive og vokte buskapen. Hundene jobbet selvstendig uten hele tiden å bli styrt av en gjeter. Hunden måtte også vise stor ro i kontakt med buskapen og den kontrollerte sin flokk ved å avskjære og få utbrytere tilbake i flokken ved å bruke fronten til å dytte de store dyrene. Bouvieren hoppet også opp på enkelt dyr for å få oversikt over flokken. Den måtte derfor ha en sterk, kompakt kropp og godt utviklet forbryst. Slik kan vi levende se for oss at Bouvieren fungerte utmerket som storfedriver over slettene på Flandern. En stor brukshund med eksplosiv styrke og spenst, som uten å nøle med sin selvsikkerhet, energi og styrke uten å være brutal mot buskapen, utførte sine oppgaver i felt som et uunnværlig arbeidsredskap for bonden.

Bouvieren var i tillegg til å være buskapsdriver en allsidig gårdshund og den ble også benyttet som trekkhund i det praktiske gårdsarbeidet. Den ble spent for både smørkverna og små kjerrer for å transportere gårdsproduktene. Bouvieren var en ekte arbeidshund og det var nok utelukkende hundens arbeidsevne som ble verdsatt. Arbeidshundene bodde i fjøset eller stallen sammen med de andre husdyrene på gården. Moderniseringen av landbruket utover starten på 1900-tallet og to verdenskriger utslettet nesten rasen fullstendig. Under første verdenskrig som raste i rasens hjemtrakter på Flandern ble Bouvieren med sitt mot, styrke og utholdenhet benyttet av det militære som tjenestehund. Historien sier at soldater fikk sans for rasen og berget hunder gjennom krigen, slik var disse hundene med på å danne nytt grunnlag for det videre avlsarbeidet i fredstid.

Dagens Bouvier des Flandres regnes å ha utspring fra fire ulike rasetyper som bar navnet Bouvier, hvor alle variantene ble benyttet til å drive og beskytte storfe. Disse var Bouvier des Flandres, Bouvier Pikhaar, Bouvier des Ardennes og Bouvier Briarde. Det var stridigheter om hvilken variant og standard som fortjente navnet Bouvier. Bouvier Briarde ble til dagens Briard, Bouvier des Ardennes utviklet seg som kjent til en egen rase og Bouvier des Flandres og Bouvier Pikhaar ble slått sammen til en rase under navnet Bouvier Belge des Flandres.

Bouvieren ble første gang visst på hundeutstilling i Brussel i 1910 og den første rasestandarden ble skrevet i 1912. Rasestandarden ble godkjent og anerkjent av FCI i 1965

4 Samarbeidspartnere

4.1 Norsk Kennel Klub (NKK)

<https://www.nkk.no/>

NKK ble stiftet i Kristiania i 1898 Det var jegere som tok initiativet til dannelsen av en nasjonal kennelklubb. I jakthund miljøet vokste det frem et behov for en hundestambok og for at man skulle komme videre i arbeidet med å foredle jakthundrasene og avle frem mer konstante raser, var en stambok uunnværlig.

På generalforsamlingen 24. januar 1898, hvor 40 medlemmer deltok, ble «Lover for Norsk Kennel Klub» vedtatt. Paragraf 1, formålsparagrafen, ble godkjent med følgende ordlyd:

«§ 1. Klubbens formaal er forædling av vore hunde og for øvrig ivaretagelse av kynologiske interesser.»

For å oppfylle sitt formål iverksatte klubben bl.a.:

- Avholdelse av utstillinger og prøver.
- Utgivelse av norsk hundestambok.
- Anskaffelse og utleie av raserene stamdyr.
- Anskaffelse av kynologisk utdanning.

NKK vokste raskt og stadig ble det stiftet nye spesialklubber. I 1938 var antallet samarbeidende klubber kommet opp i 20. I 1997 var 62 raseklubber, 21 fuglehund klubber og 127 bruks- og lokale hundeklubber samarbeidende med NKK. NKK har til sammen ca. 85.000 medlemskap.

NKK er en paraplyorganisasjon som samler de aller fleste hundeklubber i Norge. NKK er hundeeiernes organisasjon, og i klubbens lover har formålsparagrafen følgende punkter:

- Å arbeide for riktig behandling av hunder og å påse at aktiviteter med hund blir drevet i verdige former.
- Bidra til å fremme utviklingen av de enkelte hunderaser, av fysisk og psykisk sunne hunder, av typeriktige, funksjonelle og sosialt veltilpassede hunder.
- Legge muligheter og forhold til rette for aktiviteter med hund innenfor et samfunnsmessig ansvarlig hundehold.

- Ivareta medlemmenes kynologiske interesser innenfor gjeldende lov- og regelverk.
- Være sentralt talerør overfor myndigheter, allmennhet, media m.v.
- Være ledende organisasjon for samarbeidende klubber og forbund.
- Drive opplysningsvirksomhet og samfunnsnyttig arbeid av kynologisk art.

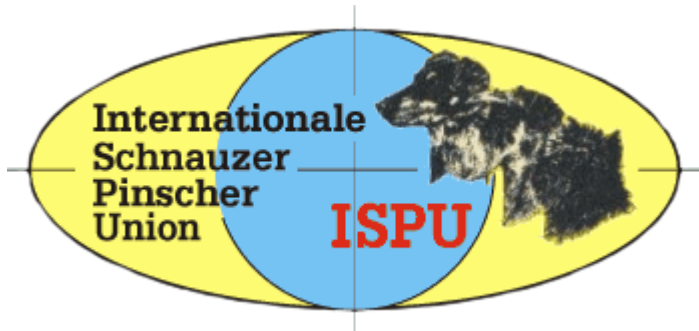
NKK er organisert med et Representantskap (RS) som er klubbens øverste beslutningsorgan. Representantskapet består av avdelingenes representanter, en representant for hvert påbegynte 500-talls medlemmer i regionene, samt representanter for samarbeidende klubber og forbund. Representantskapet velger et Hovedstyre som leder NKKs virksomhet, drift og aktiviteter etter klubbens lover samt etter de hovedlinjer som er trukket opp av Representantskapet. Hovedstyret består av ni personer.

NKK er en ideell organisasjon som har til formål å arbeide innenfor en rekke områder for hund og hundesport. Av de viktigste arbeidsoppgaver nevnes:

- Informasjon
- Registrering av hunder
- Arrangere og koordinere prøvevirksomhet
- Utdannelse av dommere, ringsekretærer og instruktører
- Hund og helse
- Data-utvikling
- Standarder
- Internasjonalt samarbeid

4.2 International Schnauzer Pinscher Union (ISPU)

www.ispu.world

Internationale Schnauzer Pinscher Union (ISPU) ble grunnlagt i 1977 i Gunterslo. Organisasjonen representerer interessene til oppdrettere og eiere av Schnauzer og Pinschere. Medlemslandene utveksler forskningsresultater og kunnskap om våre raser basert på forskning nasjonalt og internasjonalt. ISPU står for markedsføring og koordinering av utstillinger og konkurranser mellom medlemslandene nasjonalt og er de som tildeler tittelen ISPU Klubsieger.

4.3 Raseklubbenes fellesallianse – RFA

I forkant av NKKs representantskapsmøte (RS) i 2016 var det en rekke raseklubber som bestemte seg for å danne en allianse som senere har fått navnet "Raseklubbenes fellesallianse" (RFA).

Formålet med alliansen er å diskutere saker av interesse for raseklubbene og bistå hverandre til økt forståelse og gjennomslag. RFA jobber også for å koordinere klubbene slik at raseklubbenes stemme blir tydeligere, særlig inn mot NKK.

I RFA forsøker vi å komme til enighet slik at vi får større gjennomslag for saker, men den enkelte klubb står helt fritt, ingen er bundet av det som bestemmes i alliansen.

Styret vurderer deltakelse i alliansen til å være verdifullt og hensiktsmessig for Norsk Schnauzer og Bouvier Klubb. Alle klubber som deltar i alliansen betaler en krone per medlem per år.

5 Hederstegn

Styret i NSBK kan påskjønne personer som har gjort spesielt stor innsats i klubben eller ytt klubben spesielt store tjenester og innsats. De kan enten tildeles klubbens hederstegn eller bli utnevnt til æresmedlemmer.

Statutter og oversikt over personer med hederstegn eller æresmedlemskap finner du her:

[Hederstegn](#)

6 Årskonkurranser

Klubben kårer hvert år en rekke vinnere i ulike aktiviteter blant rasene våre. Dette er for å påskjønne de som driver med bruks, lydighet, utstilling etc. Hvilke konkurranser som finnes, og regler for disse, finner du på følgende link:

[Årskonkurranser](#)